

Κωνδότης Σαργιὼρ ὁ πρωταγωνιστὴς τῆς «Νέας Σκηνῆς»

— Ἀδύνατον! Πρέπει νὰ φύγω....

— Διατί; Ἐρωτᾷ ἡ Ἰδιθ δειλά.

— Θὰ γεννήσῃ μία περίφημος κυνηγετικὴ μου σκύλλα! Τὸ εἶχα ξεχάσῃ αὐτό!

Εἰς τὴν δι' ὑποβολῆς, οὕτως εἰπεῖν, πρόκλησιν τοῦ γελοίου, εἰς τὴν βαθμιαίαν ταύτην διαγραφὴν τοῦ κωμικοῦ ἀνευρίσκεται ὁ πραγματικὸς κωμικὸς ἡθοποιός.

Καὶ ἐδῶ εἶνε πού ἀνευρίσκομεν τὸν κ. Σαργιὼρ.

Ἀπασα ἡ ἐπιτυχία του ἔγκειται ἐν τῇ φιλοσοφικῇ ἐξελίξει τοῦ γελοίου. Δὲν τὸ προκαλεῖ, τὸ ἀφίνει μόνον μου νὰ ἐξελιχθῇ. Δὲν φορσάρει, δὲν τὸ ὑποβοηθεῖ, δὲν τὸ πιέζει, τὸ ἀφίνει ἐλεύθερον.

Ἄλλ' ὅποیان ἐργασίαν πρὸς τοῦτο καταβάλλει!

Μὲ τί τέχνην παρασκευάζει τὸν ἀκροατὴν εἰς τὸ νὰ δεχθῇ τὸ γελοῖον!

Δὲν παραλείπει οὐδεμίαν λεπτομέρειαν, οὐ-

δὲν ἔστω καὶ παρεμπίπτων. Τὴν λέξιν, τὴν φράσιν, τὰς μελετᾷ, τὰς ἐξονυχίζει, τὰς ἐκδύει, τὰς ἐνδύει, τὰς ἀναποδογυρίζει διὰ νὰ παραγάγῃ τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα.

Ἐν δὲ τῶν ἰδιαιτέρων προσόντων του, δι' οὗ καταπληκτικῶς συμπίπτει μὲ τὸν Γοί, εἶνε, ὅτι οὐδέποτε προφέρει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μίαν λέξιν. Ἐχει ἑκατὸν τρόπους διὰ νὰ εἰπῇ ἅλ-λᾷ, ὅπως οὐδέποτε θὰ τὸν ἀκούσητε νὰ προφέρῃ ἓνα ὦχ! μὲ τὸν ἴδιον τύπον.

Διὰ νὰ μεγαλουργηθῶσιν ὅμως ὅλα αὐτὰ, δὲν ἀρκοῦν τὰ φυσικὰ προσόντα, ἅτινα ἐν ζηλευτῇ ἀφθονία κέκτηται ὁ μοναδικὸς αὐτὸς ἡθοποιός. Ἀνάγκη ἐργασίας, μελέτης.

Καὶ αὐτὸ εἶνε ἐκεῖνο, δι' ὃ ἰδιαιτέρως εἶνε θαυμαστός ὁ κ. Σαργιὼρ.

Δὲν ἀφίνει τίποτε εἰς τὴν τύχην.

Καὶ αὐτὸ ἀρκεῖ!